

onslignende forhold, f.eks. anbringelse i familiepleje eller på psykiatrisk plejehjem.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1, 2. pkt.*, omfatter længstetiden også foranstaltninger, som senere fastsættes efter § 72, jf. § 68, og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning.

Med ordet »lempelse« sigtes for så vidt angår en hidtidig foranstaltning, der har medført institutionsanbringelse, til en senere foranstaltning, der alene giver mulighed for institutionsanbringelse eller f.eks. tilsyn uden mulighed for institutionsanbringelse. For så vidt angår en hidtidig foranstaltning, der har givet mulighed for institutionsanbringelse, sigtes til en senere foranstaltning, der ikke giver mulighed for institutionsanbringelse, men f.eks. alene indebærer tilsyn.

Ændres en hidtidig foranstaltning, der har givet mulighed for institutionsanbringelse, senere til en foranstaltning, der medfører institutionsanbringelse, indebærer ændringen en skærpelse i forhold til den dømte, idet foranstaltningen medfører, at den dømte skal opholde sig på institutionen. For en sådan foranstaltning skal der derfor fastsættes en længstetid på 5 år efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1, 1. pkt.* Det samme gælder, såfremt en foranstaltning, der oprindeligt har medført institutionsanbringelse og senere er ændret til tilsyn uden mulighed for institutionsanbringelse, på ny ændres til en foranstaltning, der medfører institutionsanbringelse eller mulighed herfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1, 3. pkt.*, åbner mulighed for, at retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse kan fastsætte en ny længstetid på 2 år. Forlængelse kan ske med 2 år ad gangen, dvs. også i tilfælde, hvor længstetiden tidligere har været forlænget med 2 år i medfør af denne bestemmelse. Forlængelse kan imidlertid kun ske under særlige omstændigheder, f.eks. hvis den dømtes tilstand er blevet forværret på en sådan måde, at den pågældende frembyder fare for andre, eller hvor der i øvrigt ved længstetidens udløb foreligger et åbenbart behov for at fortsætte en behandling eller pleje, der er motiveret af kriminalitetsforebyggende hensyn.

Ved foranstaltninger, der omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1*, dvs. foranstaltninger, der medfører institutionsanbringelse eller giver mulighed herfor, fastsættes i almindelighed ingen længstetid, hvis den dømte findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 266 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 1. pkt.*

Bestemmelsen indeholder en udtømmende opregning af de gerningstyper, som kan føre til, at der fastsættes en tidsubestemt foranstaltning, der medfører, at den dømte skal anbringes i institution, eller som giver mulighed herfor. Herved udelukkes det, at der kan anvendes tidsubestemte foranstaltninger af denne type i anledning af berigelseskriminalitet, der ikke er forbundet med vold eller trussel om vold. Spørgsmålet om, hvorvidt en forbrydelse i øvrigt er omfattet af bestemmelsen, f.eks. har karakter af en alvorlig voldsforbrydelse, afhænger af en konkret vurdering af forbrydelsens beskaffenhed og de omstændigheder, hvorunder den er begået.

Den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at der »i almindelighed« ikke fastsættes nogen længstetid. Bestemmelsen udelukker således ikke, at der f.eks. ved trusler af den i § 266 nævnte art i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1, 1. pkt.*, fastsættes en længstetid på 5 år, hvis det efter en konkret vurdering findes tilstrækkeligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, jf. straffelovens § 68, *1. pkt.* Indtræder der under foranstaltningstiden sådanne ændringer i den dømtes forhold, at retten, hvis disse forhold havde foreligget ved sagens pådømmelse, efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 1. pkt.*, havde fastsat foranstaltningen på ubestemt tid, må der efter omstændighederne ved kendelse fastsættes en ny længstetid i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 1, 2. pkt.*

Er der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 1. pkt.*, ikke fastsat en længstetid, skal anklagemyndigheden efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 2. pkt.*, indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af den fastsatte foranstaltning for retten 5 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt for retten inden for de sidste to år. Derefter skal spørgsmålet forelægges for retten mindst hvert andet år, jf. den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 3. pkt.* Formålet med disse bestemmelser er at sikre, at der jævnlige sker domstolsprøvelse af spørgsmålet om opretholdelse af foranstaltninger, der efter § 68, *stk. 2, 1. pkt.*, er fastsat på ubestemt tid.

Den foreslåede bestemmelse i § 68 a, *stk. 2, 2. pkt.*, indebærer, at anklagemyndigheden på eget initiativ skal indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen for retten 5 år efter afgørelsen og derefter hvert andet år, dvs. 5, 7, 9, 11 osv. år efter afgørelsen.

Med ordet »afgørelsen« sigtes til den dom, som retten har afsagt ved straffesagens pådømmelse i medfør af straffelovens § 68. Efter straffelovens § 72, *stk. 1,*